

વિશ્વંભરી જનેતા

- વિશ્વંભરી અખિલ વિશ્વતણી જનેતા
વિદ્યાધરી વદનમાં વસજો વિધાતા;
દુર્બુદ્ધિને દુર કરી સદ્બુદ્ધિ આપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૧ ॥
- ભૂલો પડી ભવરણે ભટકું ભવાની !
સૂઝે નહિ લગીર કોઈ દિશા જવાની ;
ભાસે ભયંકર વળી મનના ઉતાપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૨ ॥
- આ રંકને ભગરવા નથી કોઈ આરો.
જન્માંધ છું જનની હું ગ્રહી હાથ તારો;
ના શું સુણો ભગવતી શિશુના વિલાપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૩ ॥
- મા. કમ્ જન્મ કથની કરતાં વિચારું.
આ સૃષ્ટિમાં તુજ વિના નથી કોઈ મારું ;
કોને કહું કહણ કાળ તણો ભળાપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૪ ॥
- હું કામ ફોધ મધ મોહ થકી ભરેલો.
આડંબરે અતિ ઘણો મદથી છકેલો;
દોષો ભધા દૂર કરી. કરી માફ પાપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૫ ॥
- ના શાસ્ત્રના શ્રવણનું પયઃપાન પીધું.
ના મંત્ર કે સ્તુતિ કથા નથી કાંઈ કીધું ;
શ્રદ્ધા ઘરી નથી ક્યો તવ નામ જાપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૬ ॥
- રે. રે ભવાની ! બહુ ભૂલ થઈ જ મારી.
આ જિંદગી થઈ મને અતિશે અકારી ;
દોષો પ્રજાળિ સઘળા તવ છાપ છાપો.
મામ્ પાહિ ઝં ભગવતી ભવદુઃખ કાપો . ॥ ૭ ॥

ખાલી ન કોઈ સ્થળ છે વિજા આપ ધારો.
બ્રહ્મમાંડમાં અણુ અણુ મઠીં વાસ તારો;
શક્તિ ન માપ ગણવા અગણિત માપો.
મામ્ પાહિં ઝં ભગવતી ભવદ્ગુઃખ કાપો . ॥ ૮ ॥

પાપો પ્રપંચ કરવા ભઘી રીતે પૂરો.
ખોટો ખરો ભગવતી પણ હું તમારો;
જાડયાંધકાર કરી દૂર સુબુદ્ધિ સ્થાપો.
મામ્ પાહિં ઝં ભગવતી ભવદ્ગુઃખ કાપો . ॥ ૯ ॥

શીખે સુણે રસિક છંદ જ એક ચિત્તે.
તેના થકી ત્રિવિધ તાપ ટળે ખચિત્તે;
બુદ્ધિ વિશેષ જગદંબ તણા પ્રતાપો.
મામ્ પાહિં ઝં ભગવતી ભવદ્ગુઃખ કાપો . ॥ ૧૦ ॥

શ્રી સદ્ગુરુ શરણમાં રહીને યજું છું.
રાત્રિ દિને ભગવતી તુજને ભજું છું;
સદ્ભક્ત સેવક તણા પરિતાપ ચાપો.
મામ્ પાહિં ઝં ભગવતી ભવદ્ગુઃખ કાપો . ॥ ૧૧ ॥

અંતર વિષે અધિક ભમિં થતાં ભવાની.
ગાઉં સ્તુતિ તવ ભળે નમીને મૃડાની;
સંસારના સકળ રોગ સમૂળ કાપો.
મામ્ પાહિં ઝં ભગવતી ભવદ્ગુઃખ કાપો . ॥ ૧૨ ॥
